जेव्हा अल्लाहचे रसूल (सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) आमच्यामध्ये होते, तेव्हा आम्ही प्रत्येक लहान आणि वृद्ध, स्वतंत्र किंवा गुलाम यांच्या वतीने एक सा‘ अन्न, किंवा एक सा‘ अकीत (सुके दही), किंवा एक सा‘ जव, किंवा एक सा‘ खजूर, किंवा एक सा‘ मनुका जकात-उल-फित्र देत होतो

अबू सईद अल-खुद्री (अल्लाह त्याच्यावर प्रसन्न असो) यांनी सांगितले: जेव्हा
अल्लाहचे रसूल (सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) आमच्यामध्ये होते, तेव्हा आम्ही प्रत्येक लहान आणि वृद्ध, स्वतंत्र किंवा गुलाम यांच्या वतीने एक सा‘ अन्न, किंवा एक सा‘ अकीत (सुके दही), किंवा एक सा‘ जव, किंवा एक सा‘ खजूर, किंवा एक सा‘ मनुका जकात-उल-फित्र देत होतो , आम्ही ते देत राहिलो, जोपर्यंत मुआविया इब्न अबी सुफियान (अल्लाह त्यांच्यावर प्रसन्न) आमच्याकडे हज किंवा उमरा करण्यासाठी आले नाहीत. त्यांनी मंचरावरून लोकांना संबोधित केले आणि त्यांनी लोकांना सांगितलेल्या गोष्टींमध्ये हे समाविष्ट होते:
खरंच, मी पाहतो की सीरियाच्या गव्हाचे दोन मुद्द हे एका सा खजूराच्या बरोबरीचे आहेत. म्हणून, लोकांनी हे लागू करण्यास सुरुवात केली. अबू सईद म्हणाले: माझ्या बाबतीत, मी जिवंत असेपर्यंत ते देत राहीन. [صحيح] [متفق عليه]

पैगंबर (सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) आणि खलिफांच्या काळात मुस्लिम लोक प्रत्येक लहान आणि मोठ्या व्यक्तीच्या वतीने एक साअ अन्न म्हणून जकात-उल-फित्र देत असत. त्यांचे अन्न जव, (मनुका): सुकी द्राक्षे, (अकित): सुकी दही आणि खजूर होते. एक सा' चार मुद्दांच्या बरोबरीचा आहे आणि एक मुद्द एका सामान्य माणसाच्या दोन मुठींच्या बरोबरीचा आहे. जेव्हा मुआविया (अल्लाह त्याच्यावर प्रसन्न) खलीफा म्हणून मदीना येथे आले आणि सीरियातील गहू मुबलक प्रमाणात वाढला, तेव्हा त्यांनी भाषण दिले आणि म्हटले: मला असे दिसते की दोन मुद सिरियन गहू (अर्धा सा‘) खजूराच्या एका सा‘च्या बरोबरीचा आहे, म्हणून लोकांनी हा मत स्वीकारला. अबू सईद अल-खुद्री (अल्लाह त्याच्यावर प्रसन्न असो) म्हणाले: माझ्या बाबतीत, मी जिवंत असेपर्यंत पैगंबरांच्या हयातीत जसे देत होतो तसेच देत राहीन.

http://www.sunnah.global/hadeeth/mr/show/4454